Исломда кайси амал буюрилган, таргиб килинган бўлса, унинг инсон учун катор манфаатлари бор бўлиб, у аник максад сари каратилган бўлади. Жумладан, Куръонни хатм килишда хам жуда кўп фойда ва максадлар бор. Биз улардан асосийларини эслаб ўтамиз.

– Хатми Куръон килиб туриш энг афзал амаллардандир.

□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□ :□□□□□ □□□□□□□□ □□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□
.□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ .□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□

Зурора ибн Авфо розияллоху анхудан ривоят килинади:

«Набий (соллаллоху алайхи васаллам)дан: «Кайси амал афзал?» дея сўралди. У Зот: **«Тушиши билан кайта жўнайдиган»**
, дедилар. «Тушиши билан кайта жўнайдиган нима дегани?» дейилди.
«У Куръон сохиби бўлиб, Куръоннинг аввалидан охиригача, охиридан аввалига караб ўкийди, тушиши билан яна бошдан жўнаб кетади»
, дедилар».

Яъни Куръонни бир четдан ўкиб келиб, якунлаб, яна бошидан хатм бошлаш энг афзал амаллардан экан.

– Хатми Куръон килган кишига фаришталар салавот айтадилар.

□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□ :□□□□□ □□□□□□□□ □□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□
.□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□

.□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□

Абададан ривоят килинади:

«Агар киши Куръонни кундузи хатм килса, фаришталар кечгача унинг хаккига сала
в
о
т айтади
лар
. Агар у ундан
(Куръондан)
тунда фориг бўлса, фаришталар тонг отгунча унинг хаккига салавот айтадилар».

Доримий ривоят килган.

Абада ибн Абу Лубоба (рахматуллохи алайх) Куфий буюк тобеинлардан хисобланади.

– Куръон хатм килинганда Аллохнинг рахмати нозил бўлади.

□□□□□□□ .□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ :□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□
.□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□

Мужохиддан ривоят килинади:

«Хатми Куръон чогида рахмат нозил бўлади».

Ибн Абу Шайба ривоят килган.

Мужохид ибн Жабр рахматуллохи алайх – буюк тобеин имомлардан, Ибн Аббос (розияллоху анху)нинг шогирди.

– Куръонга богликлик. Мўмин киши хамиша Куръонга ошно бўлиши лозим.

– Куръонни унутишнинг олдини олиш. Хар бир мўмин банда Куръондан имкон кадар кўпрок ёд олиши ва ёд олган оятларини эсда саклаши лозим. Айникса, Куръон хофизлари хамиша Куръонни такрорлаб туришлари лозиму лобуддир.

[illegible]

Абу Мусо розияллоху анхудан ривоят килинади:

«Набий (соллаллоху алайхи васаллам): **«Куръонга хушёр бўлинг. Жоним кўлида бўлган Зотга касамки, албатта, у кочкокликда тушовдаги туядан хам тездир»**
, дедилар».

Имом Бухорий ривоят килган.

[illegible] : «[illegible]
»
.[illegible] .

Анас ибн Молик розияллоху анхудан ривоят килинади:

«Расулуллох (соллаллоху алайхи васаллам): «**Менга умматимнинг ажрлари намойиш этилди, хатто кишининг масжиддан олиб чикиб ташлаган гарди**
(нинг ажри)
хам. Яна менга умматимнинг гунохлари хам намойиш этилди. Кишига Куръондан бир сура ёки оят берилиб, кейин уни унутишдан кўра улканрок гунохни кўрмадим»
, дедилар».

Термизий ривоят килган.

Куръонни унутишнинг олдини олишнинг энг самарали йўли Куръонни хатм килиб туришдир.

– Куръон тиловатидан бахрамандлик. У билан дилни тозалаш ва тилни безаш.

– Куръон маъноларидан бохабарлик, уларни тадаббур килиш, мазмунини чакиш ва калбга сингдириш. Куръонни тушуниб ўкиган киши хар гал ўкиганда янги янги маънолар кашф этади, олдин тушуниб етмаган хакикатларни англаб боради.

– Куръонга тилни бурро этиш. Куръон ўкиб юрган одам билан уни доимий ўкиб юрмайдиган одамнинг тили Куръон ўкишга бир хил келмайди, албатта. Куръонни яхши ўкий олиш мўмин киши учун улкан шараф ва юксак фазилатдир.

[illegible]

Оиша розияллоху анходан ривоят килинади:

«Расулуллох (соллаллоху алайхи васаллам): **«Куръонни мохирлик билан ўкийдиган киши мукаррам, олийжаноб элчи фариштатлар билан биргадир»**
, дедилар».

Абу Довуд ва Термизий ривоят килишган.

– Куръонни домий такрор килиб туриш тилни равон килади, кўзни равшан этади, аклни пешлайди. Ривоят килинишича, Ибн Аббос (розияллоху анху): «Куръон хофизининг акли заифлашмайди, хотираси кетмайди», деган.

– Куръонни хатм килиш дуолар мустажоб бўлишига сабаб бўлади.

[illegible]

Жобир ибн Абдуллох розияллоху анхудан ривоят килинади:

«Расулуллох (соллаллоху алайхи васаллам) дедилар: **«Ким Куръонни ўкиб чикса** [ёки « **жамласа»** , дедилар], **унинг учун Аллохнинг хузурида мустажоб бўладиган дуо бордир. У Зот хохласа, уни бу дунёда беради, хохласа, охиратга колдиради»** .

Табароний ривоят килган.